

Prima instanță: L. Brînza

Instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova și A. Gavrilița

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
ÎN C H E I E R E

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî și Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Duca Valeriu și Melnic Angela,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Duca Valeriu și Melnic Angela către Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni și Banca Comercială „Moldinconbank” Societate pe Acțiuni, privind recunoașterea ca fiind ilegal refuzul privind furnizarea informației și obligarea furnizării informației,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016, prin care apelul declarat de Duca Valeriu și Melnic Angela a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 martie 2015.

A C O N S T A T A T:

La 29 octombrie 2014 Duca Valeriu și Melnic Angela au depus cerere de chemare în judecată către Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni și Banca Comercială „Moldinconbank” Societate pe Acțiuni, privind recunoașterea ca fiind ilegal refuzul privind furnizarea informației și obligarea furnizării informației.

În motivarea acțiunii au indicat că în perioada 2007 – 2008, Melnic Angela a transmis transferuri bănești din Federația Rusă pe numele lui Lidvinshii Arcadii. Transferurile au fost efectuate prin sistemele de transfer Western Union și Money Game.

Reclamanții precizează că la momentul actual a apărut necesitatea privind confirmarea faptului primirii banilor de către Lidvinschii Arcadii de la Melnic

Angela. La 28 mai 2012, Duca Valeriu, fiind împuternicit conform procurii, de către Melnic Angela s-a adresat cu interpelări privind accesul la informație către instituțiile bancare: Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni, fil. Soroca, conform avizul de recepție înmînat la 02 iunie 2012 – răspuns nu a primit; Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, fil. Soroca, conform avizul de recepție înmînat la 02 iunie 2012 – răspuns nu a primit; Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, fil. Soroca, conform avizul de recepție înmînat la 01 iunie 2012, iar la 12 iunie 2012 a primit răspunsul nr. 343 din 07 iunie 2012, în care Banca refuză de a prezenta informația pe motivul, că această informație conține secretul bancar.

Menționează reclamanții că au înaintat cererea prealabilă privind încălcarea dreptului la informație, către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, care a fost primită la 19 septembrie 2014, răspuns nu au primit; Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni, care a fost primită la 19 septembrie 2014, răspuns nu au primit; Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni, Chișinău, care au fost primită la 19 septembrie 2014, la care a primit răspunsul nr. 1110/536 din 24 septembrie 2014, refuzîndu-i în prezentarea informației pe motivul că conține secret bancar.

Totodată, reclamanții au mai invocat că au nevoie de informația privind transferul bănesc, proprietatea lui Melnic Angela, transmise pe numele lui Lidvinschii Arcadii, deoarece ultimul nu recunoaște faptul recepționării banilor.

Consideră Duca Valeriu și Melnic Angela că în cazul dat, instituțiile financiare, au încălcat dreptul acestora la informație, mai mult decît atît, li se încalcă dreptul garantat de art. 34 al Constituției RM și art. 10 CEDO.

Solicită reclamanții recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni și Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, privind accesul la informația vizînd transferurile bănești efectuate de Melnic Angela din Federația Rusă în Republica Moldova, prin sistemul de transfer internațional și a obliga instituțiile bancare să prezinte această informație.

Prin hotărîrea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 16 martie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Duca Valeriu și Melnic Angela către Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni, Banca Comercială „Victoriabank” Societate pe Acțiuni și Banca Comercială „Moldinconbank” Societate pe Acțiuni, privind recunoașterea ca fiind ilegal refuzul privind furnizarea informație și obligarea furnizării informație a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 107, 110-116).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 ianuarie 2016, apelul declarat de Duca Valeriu și Melnic Angela a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16 martie 2015 (f.d. 166, 167-172).

La 15 februarie 2016, Duca Valeriu și Melnic Angela a contestat cu recurs decizia instanței de apel solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de

apel și hotărîrea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului recurentul a invocat faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 01 februarie 2015 (f.d. 173), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

La 10 martie 2016, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, iar la 29 martie 2016 și la 12 aprilie 2016 în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința înaintată de Banca Comercială „Moldincombank” Societate pe Acțiuni și respectiv referința înaintată de Banca Comercială „Banca Socială” Societate pe Acțiuni prin care au solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Duca Valeriu și Melnic Angela este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la

art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Duca Valeriu și Melnic Angela, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Duca Valeriu și Melnic Angela, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru